

[Knud Lind]

økonomiske beslutninger uden hensyntagen til andet end markedsvilkårene i bredeste forstand.

Ja, sådan ligger oplægget.

Så står vi altså med lovforslag nr. L 89 om naturforvaltning. Der er en verden til forskel sammenlignet med den fremtid i frihed, som både De Konservative og Venstre har foregøjet vælgerne.

Nu kunne vælgerne selvfølgelig ikke vide, at det konservative slogan »En fremtid i frihed« betød en fremtid i ufrihed under miljøaktivisternes åg. Denne frihed og ejendomsret skal ifølge miljøministerens nye lovforslag om naturforvaltning forvaltes af såkaldt almennyttige foreninger og stiftelser såsom Dansk Ornitologisk Forening, den biologiske forening Urt og Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, NOAH og diverse lystfiskerforeninger.

I de næste 2½ år kan disse foreninger sammen med ministerens embedsmænd forvalte 681 mio. kr. af statens midler i en tid, hvor erhvervslivet og skatteborgerne vander sig under det alt for høje skattetryk i Danmark. Det er realiteterne, efter at Venstrepressen ligesom har dækket over, hvad det er for nogle handlinger, Venstre foretager herinde. For det er jo nogle helt andre ting, vi ser herinde i Folketinget, end det, der kommer ud til B.T. fra hr. Ivar Hansen, der taler om, hvordan man smider milliarderne ud ad vinduet. Men når hr. Ivar Hansen skal trykke på knappen her i dag, drejer det sig om, at landbrugsejendomme i landzone nu skal have pålagt en 10-årig forkøbsret, og hvis de ikke makker ret, får de en efterfølgende ekspropriation.

Når den socialistiske presse ikke har afdækket dette mærkelige forræderi, skyldes det jo, at miljøministeren egentlig gør, som socialisterne ønsker.

Jeg forstår godt, at Tolvmandsforeningerne er betænkelige ved forkøbsretten i dette lovforslag og er bange for, at det bliver fulgt op af opkøb i forøget omfang.

Jeg er enig med Tolvmandsforeningerne i, at lovens ekspropriationsadgang kun skal udnyttes i ganske særlige tilfælde, jf. også betænkningen fra Miljø- og Planlægningsudvalget. Derfor kan jeg ikke lide ministerens svar til Tolvmandsforeningerne vedrørende ekspropriation, når man samtidig i miljøministerens bemærkninger til § 7, der omhandler ekspropri-

ation, kan læse følgende – for tingene passer ikke sammen, og det undrer mig, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke har læst det igennem:

»Det forventes, at ekspropriationsadgangen nødvendigvis må benyttes i større omfang i fremtiden, f.eks. med henblik på at sikre muligheden for gennemførelse af større naturgenopretningsprojekter samt i visse tilfælde muligheden for at etablere anlæg for friluftslivet.«

Jeg synes, det havde været bedre, hvis regeringen havde tonet rent flag og havde sagt, at ejendomme i landzone eller sommerhusområder, som er egnede til opfyldelse af lovens formål, kan pålægges forkøbsret for staten, og når der kan pålægges forkøbsret for staten, ja, så kan der også gennemføres ekspropriation. For det er faktisk det, man mener.

De faktiske vilkår for landbrugserhvervet, det er dem, vi taler om her. Det er altså de vilkår, som Venstre vil skaffe landbrugserhvervet på halsen, og som skal gøre det muligt for ejerne og brugerne af landbrugsejendomme selv at træffe de fornødne driftsøkonomiske beslutninger uden hensyntagen til andet end markedsvilkårene i bredeste forstand. Jeg kan ikke få det her til at stemme med det, som miljøministeren siger, og så det, som Venstre udadtil, når det har fået samlet disse stakkels mennesker rundt omkring i forsamlingshusene, kan fortælle om »Venstre frem til år 2000« osv. Det passer jo ikke noget af det.

Miljøministerens lovforslag er reelt ét stort angreb på den personlige ejendomsret, og ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Hvem er det, der skal vurdere, hvorvidt almenvellet kræver det? Ja, det er de såkaldt almennyttige foreninger: Ornitologisk Forening, NOAH, Friluftsrådet osv., og de kan ifølge ministerens § 2 få tilskud fra skatteborgerne og erhvervslivet til at træffe aftaler med lodsejere i sådanne mindre opgaver.

Set ud fra den beskatningsplagede borgers synsvinkel opfylder lovforslaget ikke det grundlovssikrede krav om, at en tvungen ejendomsafståelse kun kan gennemføres, når almenvellet kræver det. Hvis vi f.eks. spurgte de arbejdsløse og de syge på ventelisterne, de boligløse, de skatteplagede erhvervsfolk, om de